

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513210325
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7513210325.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Táne Veščičíkovej a JUDr. Pavla Tkáča, v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., IČO: XX XXX XXX, sídlo O. XXXX/XXX, L., zast. Q. I., U..G..C., Y. X, X., proti žalovanému T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. I. XX, W., v konaní o zaplatenie 575,79 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 13C/172/2013-28 z 23.9.2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) vyslovil povinnosť žalovanému, ktorý je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 335,35 € s úrokom vo výške 12,58 % od 15.10.2010 do zaplatenia a s úrokom z omeškania zo sumy 335,35 € vo výške 0,024 % denne od 20.6.2013 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 34,50 € a trovy právneho zastúpenia v sume 110,37 € na účet advokátskej kancelárie ERASMUS LEGAL, s.r.o., Bratislava, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 13.4.2010 úverovú zmluvu, na základe ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanému úver vo výške 557,10 €, ktorý mal splatiť v 18 mesačných splátkach po 44,35 €, s celkovými nákladmi spotrebiteľa 187,92 €. Súčasťou zmluvy mali byť úverové podmienky nachádzajúce sa na rube zmluvy ako aj na samostatnom liste. Zmluva súčasne uvádza, že podpisom zmluvy spoločnosť a klient uzatvárajú súčasne zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, ktorého podmienky sú upravené v úverových podmienkach, pričom úverové zmluvné podmienky žalobcu boli predložené ako samostatná listina, a nie je zrejmé, či boli aspoň v časti reálne súčasťou zmluvy, a či žalovaný bol s nimi skutočne oboznámený.

O.i. zistil súd, že podľa ÚZP Hlavy 17. Záverečné ustanovenia § 3: v prípade omeškania úhrady splátky RÚ I. či RÚ II. alebo ich časti alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa hlavy 7 § 6 týchto ÚP je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania v zákonnej výške. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 15% a v prípade splátky RÚ I. alebo RÚ II. 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute v týchto ÚP nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute.

Podľa ÚZP Hlavy 7. Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru § 3: klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že:

- a) klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace,
- b) klient uviedol v návrhu nepravdivé údaje,
- c) klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z ÚZ, z týchto ÚP alebo zo zmlúv, ktorých predmetom je zabezpečenie pohľadávok vyplývajúcich z ÚZ,
- d) bolo začaté exekučné, konkurzné alebo vyrovnacie konanie na majetok klienta.

Z listiny označenej ako splátkový kalendár vyplýva, že žalovaný uhradil 5 splátok v celkovej výške 248,88 €. Z predloženej úverovej zmluvy vyplýva, že záväzkový vzťah účastníkov konania je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou upravenou ustanoveniami § 52 OZ a nasl a ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Súd citoval §§ 497, 498 Obch.zák., §§ 1, 2 zák. o š. úveroch č. 129/2010 Z.z., § 3 ods.3 zák. č. 250/2007 Z.z., § 52, § 54 O.z. a dôvodil, že podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Keďže oznámením zo dňa 28.3.2011 bola zmluva zrušená, zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej účastníkmi konania vzniklo žalobcovi právo len na vrátenie toho, čo žalovanému skutočne poskytol. Žalobca požičal žalovanému sumu 557,10 €, žalovaný mu podľa predloženého splátkového kalendára vrátil ku dňu 19.6.2013, t.j. pred začatím súdneho konania sumu 221,75 €. Súd preto zaviazal žalovaného na úhradu zvyšku dlžnej sumy vo výške 335,35 € + úrok vo výške 12,58% € vyrátaný na základe priemerných úrokových mier pre úverové zmluvy medzi domácnosťami a bankou zverejnených Národnou bankou pre I. štvrtrok 2010 a zároveň ho zaviazal na úhradu zákonných úrokov z omeškania tak, ako ich požadoval žalobca. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

Účelne vynaložené trovy predstavujú zaplatený súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 34,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 110,37 € (2 x právny úkon po 38,18 € - prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na vydanie platobného rozkazu, 2 x režíjny paušál po 7,81 €, + 20% DPH). Žalobca bol v tomto konaní úspešný v pomere 76,31%, súd rozhodol tak, že mu priznal náhradu trov konania v pomerenej výške 152,40 € (§ 142 O.s.p.).

V odvolaní žiadal žalobca napadnutý rozsudok zmeniť a návrhu vyhovieť v celom rozsahu a priznať trovy odvolacieho konania spolu 35,27 € s DPH. Alternatívne žiadal zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne aplikoval právne normy a o.i. je pre ich nesprávne právne posúdenie v časti rozhodnutí nepreskúmateľné. V odvolaní namietal žalobca, že on od úverovej zmluvy neodstúpil, len využil právo na zosplatnenie celého úveru. Je predčasný záver, že došlo k zrušeniu zmluvného vzťahu zániku, preto žalobca má právo na celú sumu titulom bezdôvodného obohatenia odporcu. Výpočet uplatneného kapitalizovaného úroku z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu zákonnou sadzbou 0,025% denne predstavuje 111 €, z tohto výpočtu vyplýva, že žalobca mal uplatniť sumu kapitalizovaného úroku z omeškania 111,03 € namiesto 124,26 € a z toho dôvodu berie svoj návrh späť v časti 13,23 €. Kapitalizovaný úrok z omeškania od podania návrhu do zaplata si žalobca uplatnil v zákonnej sadzbe 0,030% denne, lebo omeškanie dlžníka trvá aj po podaní návrhu na súd, preto upravujú sadzbu uvedenú v návrhu. Ak súd priznal žalobcovi úroky z omeškania tak ako ich žalobca požadoval, úplne ignoroval žalobcom uplatnený nárok na kapitalizovaný úrok z omeškania za obdobie od zosplatnenia, t.j. od 13.4.2011 do podania návrhu do 19.7.2013 a priznal žalobcovi len nárok na úrok z omeškania za obdobie od podania žaloby, avšak zo zníženej sumy. Žalobca si uplatnil nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške, pričom nepriznaním časti nároku na úroky z omeškania je nedôvodné. O.i. nezákonné je rozhodnutie a nepreskúmateľné o úroku z úveru s účinnosťou od 1.1.2008 bolo do zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch včlenené § 3 ods.10, v zmysle ktorého odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ust. nariadením vlády. Nar. vlády č. 238/2008 Z.z. stanovuje najvyššiu možnú odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Maximálne bola stanovená výška odplaty v percentách pre spotrebiteľské úvery vo výške do 1 500 € vrátane so

splatnosťou od 1 do 5 rokov stanovené vo výške 79,08 %. Výška úveru predstavuje 557,10 €, celkové náklady spotrebiteľa na sumu 187,92 € podľa bodu 55 Zmluvy, teda 33,70%, čo je dokonca o viac ako polovicu menej ako je stanovené v Nar. vl. SR č. 238/2008 Z.z.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1, 3 O.s.p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie, v ktorom sa neuvádza nič, čoby spochybňovalo vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Podľa § 224 ods.1 O.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odvolací súd len na doplnenie považuje za potrebné dodať, že s poukazom na § 213 ods.1, 2, 3 O.s.p. podľa aktuálnej judikatúry, je zásadne neprípustné, aby odvolací súd, ak sa chce odchýliť od hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa, tieto dôkazy hodnotil inak alebo aby ich sám opakoval, o nové hodnotenie dôkazov ani odvolateľ nemal záujem a súd, ktorý z hľadiska nestrannosti rozhodoval v prvostupňovom konaní a keďže odvolací súd nezistil potrebu doplnenia dokazovania, rozsudok je správny.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa v odôvodnení rozsudku, lebo dňa 28.3.2011 došlo k zániku zmluvy, zmluva sa zrušila a tak vznikol žalobcovi právo na vrátenie toho, čo skutočne žalovanému poskytol, lebo mu požičal prakticky sumu 557,10 €. Nebolo sporné medzi účastníkmi, čo mu vrátil žalovaný, t.j. 221,75 € podľa splátkového kalendára k 19.6.2013. Ak súd priznal úrok vo výške 12,58 € vyrátaný na základe priemerných úrokových mier pre úverové zmluvy medzi domácnosťami a bankou podľa Národnej banky pre prvý štvrtrok 2010, neurobil tak chybu a je to zákonné rozhodnutie, lebo len na zákonné úroky z omeškania má právo navrhovateľ a vo zvyšnej časti bolo potrebné žalobu zamietnuť.

Zo žaloby o.i. vyplýva, že zmluvná pokuta podľa hlavy UP s názvom záverečného ustanovenia vo výške 19,96 € bol dlh proti odporcovi, potom zákonný úrok z omeškania do zosplatnenia, v žalobe nevypočítaný a úrok z omeškania od zosplatnenia do dňa podania návrhu vo výške 124,26 €. Sám žalobca v žalobe popisuje na str. 2 druhý odsek z hora, že pokiaľ ide o úver z omeškania, denná úroková sadzba 0,024% bola stanovená nasledovne:

-základná úroková sadzba ECB platná k 1.dňu omeškania splnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 29.3.2011 + 8%-álnych bodov/ 365 dní (skrátaná na tri desatinné miesta).

Príslušné základné úrokové sadzby ECB predložili ku žalobe vo fotokópii. Na pojednávaní dňa 24.9.2013 sa nezúčastnil zástupca žalobcu a bol vypočutý žalovaný. Ten v účastníckej výpovedi potvrdil, že v hotovosti zaplatil 61,90 €, na základe zmluvy o úvere si zakúpil notebook, predajná cena bola 619 €, túto sumu mal splácať v hradených mesačných splátkach 44,35 €, počet splátok bol stanovený na 18. Namietal výšku úrokovej sadzby, on neporovnával v iných elektropredajniach notebooky ani jednotlivé ceny, nechcel zaplatiť zvyšok sumy, ktorú neuhradil a ani nie s takým vysokým úrokom z požičaných peňazí. Zaplatil päť splátok po 44,35 € a tak uhradil takmer polovicu 221,75 €. So zreteľom na potrebu doplnenia dokazovania správne a zákonné je zistenie skutkového stavu súdom prvého stupňa a odvolací súd sa neodchýlil od tohto skutkového stavu podľa § 213 ods.1, 3 O.s.p., podľa aktuálnej judikatúry je zásadne neprípustné, aby odvolací súd mohol posúdiť vec inak a právne vyhodnotiť inak ako súd prvého stupňa, ak nedoplnil dokazovanie, keďže vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom

prvého stupňa, žalobca ani nenavrhol doplniť dokazovanie, nebolo možné prepočítavať kapitalizáciu úrokov z omeškania podľa podaného odvolania v odvolacom konaní a súd prvého stupňa aj tieto úroky ako neprímerané vyhodnotil ako neprípustné, ktoré žalobcovi nepatria, pretože žalovaný (nesprávne v odôvodnení súdu uvedené ako žalobca) už zaplatil podľa predloženého splátkového kalendára spolu 221,75 €, a preto čo do zvyšku dlžnej sumy vo výške 335,35 € priznal súd aj úrok vo výške 12,58 € na základe zverejnených úrokových mier pre úverové zmluvy medzi domácnosťami a bankou Národnej banky Slovenska pre prvý štvrťrok 2010 a tak jeho rozsudok je zákonný, presvedčivý a spravodlivý.

Odvolací súd zastáva názor, že aj keď bola maximálna výška odplaty v percentách pre spotrebiteľské úvery vo výške do 1 500 € pri splatnosti od 1 do 5 rokov stanovená vo výške 79,08% v zmysle prehľadu maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, Národná banka Slovenska podľa § 7a ods.2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, táto úroková sadzba pre spotrebiteľské úvery je likvidačná a pri výške úveru 557,10 € aj úroky 33,70%, ktoré popisuje v odvolaní žalobca sú neprípustné a nezákonné v tejto riešenej veci, ktoré na základe zrušenej zmluvy už nemá povinnosť uhradiť žalovaný.

Odvolací súd napokon poznamenáva, že ak by bol zástupca žalobca na pojednávaní, mohol navrhnúť spôsob výpočtu uplatňovaného kapitalizovaného úroku z omeškania v zásade priamo na pojednávaní a vo vzťahu k žalovanému robiť svoje dispozičné návrhy. Na č.l. 36 odvolania je uvedené, že v zmysle uvedeného výpočtu (siedmy odsek z hora) si žalobca mal uplatňovať sumu kapitalizovaného úroku z omeškania 111,03 € na miesto .... , z čoho odvolací súd usudzuje, že síce niečo mal žalobca urobiť, ale neurobil ani do pojednávania a v odvolaní sám namieta to, čo sám mal urobiť, a preto aj mal opraviť (ôsmy odsek odvolania na č.l. 36) sadzbu uvedenú v návrhu. Takéto spätné opravy a korigovanie žaloby bez účasti na pojednávaní je zásadne neprípustné, aj keď žalovaný už mal doručené odvolanie na vyjadrenie, nemožno pochybovať o tom, že nie je jasne a zrozumiteľne urobená dispozícia návrhom na začatie konania ako aj odvolania (pri uplatnených dôvodoch podľa § 205 ods.2 písm.c/, d/, f/ O.s.p.) a sám spochybňuje svoje tvrdenia (a výroky v žalobe).

Ďalej odvolací súd ešte k úrokom z omeškania poznamenáva, že samozrejme, ak došlo k zrušeniu úverovej zmluvy, úrok z omeškania žalobcovi za obdobie od zosplatnenia úveru do podania návrhu už nepatrí so zreteľom na dôvody uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa. Pri spotrebiteľských úveroch je zásadne neprípustné priznávať nebankovým subjektom úroky z omeškania nad 30%, ktoré sú likvidačné vo vzťahu k spotrebiteľom a aj zmluvná pokuta bola neprímeraná a tak rozhodnutie súdu prvého stupňa je zákonné a správne v časti, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

(Porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 5Co/17/2013 v nesplatennej časti úveru a rozsudok 5Co/51/2014, v týchto veciach bol žalobcom EOS KSI Česká republika).

Odvolací súd potvrdil aj výrok rozsudku o náhrade trov konania podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p., pretože z väčšej časti bol žalobca úspešný v konaní (§ 142 ods.2) a nepriznal náhradu trov v odvolacom konaní (§ 224 ods.1, § 142 ods.1 O.s.p.), lebo žalobca bol neúspešný.

Odvolací súd nepreskúmal podľa ust. § 206 ods.1, 3 O.s.p. vyhovujúci výrok rozsudku, ktorý nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.